

BOHOSLUŽBY s Večeří Páně - 3. 4. 2022 Milíčova kaple – neděle JUDICA – text Mk10,35-45

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit:

Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záludným a podlým!

(Ž 43,1-2)

Milé sestry, milí bratři, vítejte na dnešních bohoslužbách v neděli, jejíž jméno je Judica – zjednej mi právo, Bože, jak jsme slyšeli v úvodním biblickém textu. Dnes jsme také zváni ke společnému slavení svaté Večeře Páně.

Píseň: 246

Pane, dnešek je den chvály

Dnešní neděli budeme vyznávat a slavit podle **liturgie č III na straně 6.**

Věrohodné...

Požehnaný...

Věřím...

Chvála buď Bohu věčnému...

Modleme se 1:

Hospodine, Bože náš, děkujeme a chválíme tě za to, že se k nám skláníš a vstupuješ do našich životů, do našich srdcí a proměňuješ je svým odpuštěním. Prosíme i dnes o tvého svatého Ducha, abychom zaslechli tvé slovo, které má moc proměňovat naše srdce, životy, svět.

1. Čtení:

Gn4,25-26

Touží duše má po spasení tvém, na slovo tvé očekávám.

Amen.

(Ž119,81)

Píseň: 148

Zákonem Božím kdo se nechá vést – podle žalmu 119

OZNÁMENÍ

Píseň: 395

Nám pomoz, Pane milý.

KÁZÁNÍ:

Text perikopy podle Jednoty bratrské na dnešní den, který se mi stal základem kázání, je zapsán v Markově evangeliu. Při přípravě jsem si dovolila použít části textů výkladů autorů publikace Na každý den na rok 2022.

Mk 10,35-45

Chceme být na prvních místech, těch nejdůležitějších, nejviditelnějších, tobě, Ježíši, co nejbliže, splň nám to, buď vůle naše, žádají Jakub a Jan, synové Zebedeovi. Jak je to pochopitelné, přeci chápeme tu touhu učedníků být co nejbliže samotnému Bohu. V něm je přeci odpočinek, pokoj, radost, sláva. Očekáváme přeci od Ježíše nápravu všeho zlého. Věříme, že je Bohem poslaný zachránce z marasmu, na který nestačíme. Spolu s učedníky toužíme po pokoji a radosti, Slávě Boží. Ale zase je to všechno nějak jinak, než si jeden představuje. Žádné dveře rovnou do ráje, ale zápas. O to, co vyznání Ježíše jako Krista, toho pomazaného Mesiáše, znamená. Protože v tomto vyznání jde až dodnes také o naši životní odpověď na celý příběh Ježíšova života. S ní nebudeme nikdy úplně hotovi, i když se při bohoslužbách, a to i dnes, pořád znovu a znovu připojujeme k vyznání křesťanské víry. Evangelium před nás nestaví slavnostní finále, když už rozumíme, komu jsme uvěřili, ale spíš překvapivě ukazuje: Ted' se, učedníku, vydáváš na cestu do celoživotního zápasu víry, ve kterém se budeš učit porozumět tomu, co jsi vyznal a jaké důsledky pro podobu tvého života má, když se jako k naději své i celého světa přiznáváš právě k Ježíši, který půjde na kříž.

Ano, blíží se Velikonoce, Ježíš a jeho učedníci jsou na cestě do Jeruzaléma a Ježíš už třikrát mluvil o utrpení, které ho čeká. Je zarážející, že učedníci na tato slova o utrpení jednoduše nějak zapomněli. Jsou pořád tak nechápaví. Však jim také Ježíš odpoví, nevíte, co žádáte, nevíte, co říkáte.

Co ted'? Skončí Ježíš s těmi „ořechy“? Dojde mu trpělivost, uhne, odejde, nevezme kříž, konec, žádné Velikonoce? No, právě, že Pán Ježíš neuhne.

Dál mluví s učedníky i s námi, odpovídá, reaguje, svítí svým slovem na pochopitelné, ale mylné představy.

Je to pořád dokola, že do lidských představ o Bohu a Jeho království vstupuje naše optika hierarchie. Nejlepší, největší jsou nahoře, dole jsou pak ti neschopní, všelijak malí. Ti, co jsou nahoře, mají moc, ovšem nepoužívají ji k žádnému veřejnému blahu, prostě ji využívají, popřípadě zneužívají. V jak velké míře, můžeme vidět až do dnešních časů. Ježíš proti tomuto nahlížení věci klade jakousi anti-politiku. SLUŽBU. Skutečná velikost tkví ve službě druhým. Služte si navzájem – zajímejte se o sebe navzájem, ba dokonce dál, jestli chcete být opravdu velicí, služte nad rámec vašeho společenství. Tak Pán zjevuje svoji slávu. Zalíbilo se mu v maličkých. Jeho optika je naruby. Před chvílí jste se ke mně přiznali ochotou být pokřtěni mým křtem a pít ze stejného kalicha, jako já, tak vás tedy zvů i ke službě. Neoddělujte se, nevyvyšujte se, nesrovnávejte se. Protože i já jsem nepřišel jako vladař vládnout světskou mocí, ale sloužit, mýt vám nohy, hostit u stolu, dokonce posloužit i svým drahým životem, protože vy jste mi drazí. Dávám vám příklad, ukazují, jaká je ta Boží optika. A zvů vás k následování. Jsem cesta.

Ted' silně vnímáme i to, že se Jakub a Jan oddělili od ostatních učedníků, porušili společenství. Ne tak konejte. Nevracejte se k tomu neslavnému začátku lidských dějin. Ať nejste jako bratři Ábel a Kain, ale jako jiný potomek Adama a Evy, Enóš – z našeho prvního čtení. Jeho narození není

náhoda, Bůh se vložil do příběhu, dějin. Vložil Evě do klína nového člověka. Příběh Kaina a Ábela se vyhroutil, když přinesli svou oběť každý sám za sebe a proti sobě. Odděleně. Teď se otevírá nová cesta, narodí se Enóš. To se překládá jako člověk, človíček. A také jako lidstvo. Človíček ve společenství dalších lidí. *Tedy se začalo vzývat jméno Hospodinovo*, čteme.

I človíček Enóš má ve svém životním příběhu řadu otazníků a konfliktů, nerozumí svým bratrům a sestrám, ani sám sobě, je zranitelný a sám dokáže ranit. To všechno patří k lidské existenci, tomu se nevyhneme. Ale človíček Enóš je také ujištění, že na to nejsme a nebudeme sami. Bůh se vkládá do našich příběhů, vstupuje do našich otázek a žádostí, odpovídá. A otevírá nové cesty, jde nám naproti. Životní cestou Enóše není obstat v konkurenci, být větší ve srovnání s jinými, ale žít ve společenství. A dějiny už jsou nastaveny tímto nezvratným směrem, až k narození nového Adama, Ježíše Krista. V něm se zjevuje Bůh vrcholným způsobem. Na něm vidíme, jaký je. Bůh sloužící, je tím obsluhujícím, myjícím nohy hostům u stolu. Nepřichází mezi nás jako zachránce cestou moci, ale cestou služby, oběti.

Celý text Markova evangelia popisující cestu Ježíše a jeho učedníků do Jeruzaléma ukazuje, jak se tato cesta víc a víc rozchází s očekáváním a představami jeho nejbližších. Jejich nepochopení a Ježíšův osamělý zápas pak vrcholí v Getsemanské zahradě a Petrově zapření. A přece učedníci utichají, když jim Ježíš dává sám sebe v předvečer Velkého pátku při poslední večeři. A právě v Ježíšově velkopáteční opuštěnosti a oběti se před námi otevírá nejsvětější svatyně Boží láskyplné přítomnosti. Naději nového začátku pro nás všechny otvírá v neděli vzkříšený Pán Bůh sám. Opět se vložil do dějin, opět přichází do našich životů.

Pane Bože, otevírej nám v Ježíši Kristu oči, abychom viděli a slyšeli, kdy a kde si vstoupil a vstupuješ slovem i činem do lidských dějin i našich životů. Kdy a kde jsi nám posloužil a dej ať z tohoto poznání vyrostе naše touha radostně tě následovat, žít ve společenství všech lidí, radostně sloužit. Amen.

Píseň: 523

Pane, ty jsi hoden chvály

Nyní jsme společně zváni ke slavení Svaté večeře Páně. Budeme ji slavit podle liturgie číslo II na str. 31:

Přijímat budeme tak, že zůstanete na místě, my s presbyterem k vám přijdeme, nejprve si vezmete chléb a počkáte chvíli, až budete přijímat víno. Chléb v něm namočíte a počkáte na vybídnutí k přijímání.

Modleme se 1:

Hospodine, náš stvořiteli. Ty se neustále o člověka a celé své stvoření staráš. Nenecháváš ho dlouho bloudit, sestupuješ k nám, vstupuješ do dějin, proměňuješ, uzdravuješ, posíláš své svědky. Ty jsi vložil do klína první ženy nového člověka namísto toho porušeného. Navždycky jsi tak udal směr směrem k životu, k tobě. Ty jsi nakonec poslal na svět Ježíše Krista, aby nám ukázal dokonalou lásku, která tkví v jeho oběti za všechny lidi, oběti, kterou nás opět spojuje s tebou. Řekli jsme své ano, vyznali jsme Ježíše Krista jako našeho zachránce. Vydali jsme se tak na cestu zápasů, jak o nich mluví svědectví pisatelů evangelií. Ty jsi se nevzdal nechápavých učedníků, dokonal jsi své dílo záchrany přes všechnu nedostatečnost lidí. Nyní jsme i my společně zváni, abychom si nechali od tebe sloužit při společném stolu. Tvém Stolu Páně. Amen.

Zpěv: Když loučil ses...

2 Pane Bože v Ježíši Kristu, děkujeme ti, že nás zveš do společenství tvého stolu a hostíš nás ty sám dobrými věcmi. Spojuješ nás mezi sebou, se sebou i se všemi, kdo slaví a slavili tento tvůj hod ve všech dobách a na všech místech. Posvěť ty sám chléb a víno, které jsou dílem lidských rukou, ať se nám tvým Svatým duchem stanou pokrmem duchovním, ať okusíme tvé království již zde na zemi.

Slova ustanovení Svaté večeře Páně:

Náš Pán Ježíš Kristus té noci, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdával díky, lámal a dal jej svým učedníkům se slovy: Vezměte a jezte, to jest mé tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku.

Potom vzal náš Pán Ježíš Kristus také kalich, když bylo po večeři, vzdával díky a dal jej svým učedníkům se slovy: Pijte z něho všichni, neboť to jest má krev nové smlouvy, která se vylévá za vás a za mnohé na odpuštění hříchů. To číňte, kdykoli budete pít, na mou památku.

A tak tedy, vše je připraveno, okuste a vizte, jak dobrý je Pán.

Při vysluhování budeme zpívat píseň MŮJ JEZU DRAHÝ na str. 32 ve žlutých sešitcích.

Píseň: Můj Jezu drahý...

Vysluhování

Jezte! Náš Pán praví: Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný.

Modlitba po přijímání chleba a vína:

Pane Ježíši Kriste, děkujeme, že jsme mohli být hosty u tvého stolu, že jsi nás pozval a sám posloužil, nakrmil jsi nás chlebem života, napojil vínem nové smlouvy a tak spojil se sebou a s tvým otcem, Bohem v nebesích, také s křesťany všech míst a dob. Uvědomujeme si, jaká je to milost. Vděčnost nás povzbuzuje k tomu, abychom v mysli vykročili dál, k lidem potřebným a přimlouvali se také za ně.

Prosíme tě, Bože, pro Pána Ježíše Krista za mír a spravedlnost na zemi.

Prosíme tě za všechny, kdo teď prožívají nesmírné utrpení, buď s nimi.

Prosíme za rozdělené rodiny, ať už válkou anebo čímkoli jiným, vstupuj do nich a spojuj, ochraňuj je.

Prosíme, obnovuj síly všech pomáhajících. Prosíme tě za učitele ve školách, na ně je teď mnoho naloženo. Buď s nimi.

Dávej lidem do srdcí pokoj.

Prosíme tě za všechny generace. Zvláště za ty nejslabší – tedy děti, nemocné a starší, lidi všelijak opuštěné.

Buď všude tam, kde je potřeba.

Prosíme za politiky, mocné tohoto světa, ať mají srdce otevřené pro milosrdenství a službu. Dávej jim k tomu moudrost. Posiluj ty z nich, kdo si ten jiný přístup, tedy přístup služebníka, uvědomují.

Přes všechno, co se nás snaží oddělit od naděje a od tebe, dávej lidem oči víry v tvoji dobrotu a milosrdenství a z toho pramenící pravou radost.

V tichých modlitbách ti předkládáme své osobní prosby.

Chvilé ticha zakončená:

Pane, smiluj se a vyslyš nás, když k tobě společně voláme, jak nás to naučil náš Pán Ježíš Kristus:

Otče náš.....

Poslyšte slova poslání a požehnání:

Nemám, Hospodine, domýšlivé srdce ani povýšený pohled. Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevystihnu, nýbrž chovám se klidně a tiše. Jako odstavené dítě u své matky, jako odstavené dítě je ve mně má duše. Čekej, Izraeli, na Hospodina nyní i navěky. (Ž131)

Hospodin ti žehnej a ochraňuj tě.

Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv.

Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem.

Zpěv: V Ježíše jménu: Amen.

Varhanní dohra.